

IN SILICO TA IN VITRO ВИВЧЕННЯ ВПЛИВУ 3-(2-МЕТИЛ-4-ОКСО-1,4-ДИГІДРОХІНОЛІН-3-ІЛ)ПРОПАНОВИХ КИСЛОТ НА СИСТЕМУ ЗГОРТАННЯ КРОВІ

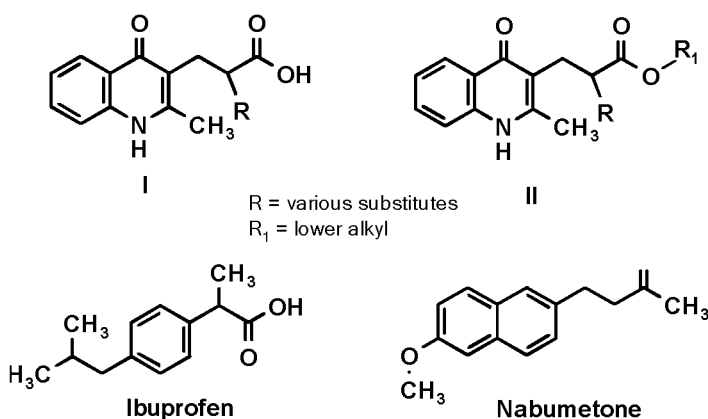
Рушак Н. І.², Шакіна Л. О.¹, Малоштан Л. М.¹, Зубков В. О.¹, Цапко Т. О.¹

¹Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

²Івано-Франківський національний медичний університет, м. Івано-Франківськ, Україна

Одним з важливих фармакологічних тестів у сучасній медичній хімії є оцінка впливу нових біологічно активних речовин на систему згортання крові. Застосування таких досліджень дозволяє передбачити появу можливих побічних ефектів нових хімічних скафолдів уже на ранніх етапах пошуку лікарських засобів. Це, в свою чергу, дає дослідникам більш широкі можливості для подальшої оптимізації структур-лідерів нових БАР на етапах доклінічних досліджень. Поза всяким сумнівом, вивчення впливу на систему згортання крові бажано проводити в тих випадках, коли відома рецепторна мішень, з якою з'єднуються досліджувані ліганди, і, відповідно, відомий спектр побічних явищ. Серед таких випадків особливе місце займає пошук нових протизапальних агентів, зокрема, селективних і неселективних ЦОГ-1 і ЦОГ-2 інгібіторів, застосування яких може викликати як тромботичні ускладнення, так і посилення дії антикоагулянтів, що може мати наслідком внутрішні кровотечі.

Раніше нами було показано, що похідні 3-(2-метил-4-оксо-1,4-дигідрохінолін-3-іл)пропанових кислот (I) можна віднести до привілейованих скафолдів для пошуку нових БАР. Дані сполуки легко піддаються хімічній модифікації структур, а за допомогою первинних скринінгових досліджень були виявлені властиві їм антимикробна і протизапальна дії.

Здатність пригнічувати запальний процес і структурна 2D і 3D подібність з відомими НПЗЗ (ібупрофен і набуметон) з одного боку, а також можливість побічного впливу на гомеостаз і молекулярна подібність по дескриптору дипольної відстані з відомим антикоагулянтом – ϵ -амінокапроновою кислотою – з іншого боку спрямували наші дослідження на вивчення гемостатичної активності кислот I та їх естерів II. Випробування на наявність зазначеної активності проводили *in vitro* за методикою Альтгаузена. Як препарат порівняння використовувалась ϵ -амінокапронова кислота. Одержані результати показали, що зі збільшенням значення $\log P$ досліджуваних сполук і молекулярного об'єму замісників достовірно збільшувався час згортання крові (у порівнянні з позитивним контролем).